

Serkan Sinan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

06.09.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adamın biri

Adamın biri yola; bağıra çağıra bir insan koydu
Ben artık değiştim
Siz de değişin
Bizle mi bizce de mi
keşke bizceler bizle kalsa
içimize doğsa
yüreğimiz kadar atsaydı
Bedenimizi yaksa
Ölümü tadınca soğuk olmasaydı

Ve düşüncelerini cebine koydu
Olduğu yerde durdu
bir adı bir adı olmalı
Gülen yüz emojili
Cebimin dedi
Sonra demek istediğini fark etti
Adamın biri fark etti
Ne büyük iş etti
Farkı alt etti

İçgüdü dedi bağırın
Tutku ile çağırın

Ya seçimlerin
Saymaya saydı iyi olurdu amasız
Biraz amansız
Umursamaz değil çok çok umarsız

Zamansız değiştirmeler
Bir türlü çakışamayan aşklar
Işıklar içinde çürüyen gözler
dökülen tohumlara tutunmuş
Toprak sevgili intiharlar
Kabullenmişlik kokan bedenler
Sahtecilikten müebbet mimikler
ve ve örtülü tenlere değen güneşin sahipsiz beyazlığı
Yediye katlamış uğurlu yalnızlıklar

Sen dedi sen, değişmek ister misin tek ağız
Ben dedi adamın biri yolda bulamadım beni
Cebim benden küçücüktür
Sığdıramam kendimi
Ama ama dedi çok sığdırdım hayatıma sığmamış
cep kılıklı kimseleri

Desinler değişirsem için değişenler
Anlağını kıskanır tüm seçimlerin
Sütten kesilenin suçu değil
Sütün ateşle kesilip kurbanlık dökülmesi

Aforizma askılı şiir

Serkan Sinan

Alev

Hümanist dolu otobüs uykularım da
gökyüzü tırmanışı satın alırdım
Elimin kısaldığı
kavgası bitmeyen cereyanlı pencerelerden

agoranın artisan küpe çiçeklerinden
aşık olmayı çok bilirdim
kan yakan derecesini
sene devriyesi geçtikçe öğrendim derin karakolların
sokak başlarına diktiği arsalardan

nihai kopuş adımın değişmesi
tabanlarımda hareket eden özneler
ve madalyon gözlü çevirmelerim
döngüsü sana olan direniş şarkılarım

Geçimlik çalışmalarım yetemedi arkadymıza
kibrim basit bir sürtünmeyle alev olsa da denedim

Sevgilim denedim...

Serkan Sinan

Apokaliptik rapsodi

Baş belası apokaliptik rapsodi
Dil altına düşmüş bir hayat
Ve doğum sancılarını hiçe sayan
Yaş ala ala boyun eğen bedenler

Işık düşüren kucaklar da
Monoton maskeler takan
Minnak hergeleler gibi dans edip
Ritimli boşlukları dolduruyor

Hiç kaybetmeyen kumarbaz mumluklar
Yaşlanıyor pastalar da
Tercihleri kıskanılacak
Az biraz da uçuk dudaklarda

İtaat eden ruhlar
Ölü bedenlere bezdiri
Safılık içinde
Işık saçan
Yiyor kendi kendini

Galat-ı meşhur Yüksek rakam mühendisi hayatıma

Serkan Sinan

Aporia

Deniz siz martı
El siz fırlamış ekmekler
Bir de senli bensiz
Yedi rüzgar da birleşmiş yıldız tozları
Düşe serilmiş büyü süz
Ezosu gelin olmak ister
Çok da terike olmasa

Yaylanmış gözlerim
Batıyor benden sana doğru
Kıpır kıpır biteceği yoksul
Zengin bir aporia
Bana doğru

Serkan Sinan

Aysar

Uyumadan hayal görme
gitme sakın peşinden
Bilmezsin sen başına gelecekleri
Güzelliğinin ortaya çıkmasına mani olur
Nazar terapisi yapan topluluk miskinleri

Her seçimin bir kıskançlık doğurur
Yok öyle olsa da olur olmasa da olur
Kötünün de kötüsü bu olur

Yeğın bir tutulma yaşarsın
Kesilir bedenın, yaşanmamış günlerini bulur
Çekmek istersin kollarınla güzel yüzlünü
Aysar bir gel-git
Ay olur Güneş burulur

Sınıfsız ol aşka zorbalık etme
Sevgilinin yüzünü yüzleme
Kopart beden dilini koy isyan çekmecene
Tek korkun unutulmak olur

Serkan Sinan

Bak

Bak dostum bak
Titremeden baksın gözlerin ama
Öyle oran buranda oynamasın bakarken
Kimıldama anlayacağın
Kurşunlar parçalansın gövdende o derece hani
Omuzlarından kan değil aksın gökkuşağının renkleri
Rüzgar duvara çarpacakmış gibi fren yapsın seni görünce
Saçlarına asılsın güneş ışıkları yok etsin en alçak gölgeleri
Ufkun çizgisinde kurban edilsin gözlerinin siyaha boyanmış benekleri
Unutmadan gözlerini sakın sonuna kadar da açma
Göremezsin yoksa görünen görünmeyeni
Kapatacaksın gözlerini beneklerine kadar bakarken ileri
Kelimelere de sakın güvenme arkadaş
Yalan söyler isteyerek kelimeler çoğu kez
Belki de istemez ama hiç güvenme sen yine de
Güneşte bile delikler açıp
Her akşam batıran bu kelimeler değil mi
Kimse de sormaz nasıl batar ya bu koca güneş
Sabaha kadar nefes almadan nasıl hayat verir her sabah
Yoksa insanların ölmesine sebep batan güneş midir
Belki de sebeplerden sadece bir sebeptir

Gör arkadaşım gör
Gözlerini içindeki gözlerden gör
Uyuyan yanardağlar dan fışkıran sıcaklığı gör
Batırma sonra güneş gibi o gözleri yaşlara
Söndürme sakın o ateşi
Kelimelere de adam yerine koyup sormayasın bu nedir diye
Cehennem der kandırır seni
Alır elinden sevdiğini
Yakar sonra başka bir gönülde
Sevda ateşini

Serkan Sinan

Bank

Kimsenin beklemediği ölüm bekleyen limanda
Kimselerin beklemediği tek kişi benim bütün limanlarda
Dışı sağlam içi çürümüş bankta oturuyorum
Dalga vuruyor birden vidalarını iyice gevşetiyor
Gıcirtı sesleri yayılmaya başlıyor eklemelerim gıcır gıcır
Bir şef elinde asa ağzını oynatıyor
Hazan yeli sesinin orkestrada yeri hazırrr kalkıyor
Hapishanede mahkumlar bilinmez bu sesle volta atıyor

Uçuşan su damlacıkları tokatlıyor
Sonbaharın denizi bile artık soğuk geliyor
Ceketimi bedenime örtüp uzanıyorum
Kapanmayan sırtımda nöbetler tutuyor sıtmalar
Sararmış bıyıklarım kirli sakalım sefalet kokuyor
Ağır ağır bedelini ödüyorum ölüm biletinin

O sağlam bankı aslında çürüten benim
O sağlam bankta ölenler benim
Ağlayanlar benim gözyaşları benim
Karıştıkları benim karışamadıkları benim

Bir ben var benden içeri değilim
Ben benlerin içinde bile senleyim
Zamanı sımsıkı bağlayan gözlerim
Yerçekimi katili sana değen benliğim

kimim kimsesiz
kimsem kimliksiz

Toprağın birisiyim...

Serkan Sinan

Baştaki tok sesler

Gece gündüze basa basarak duygularımı başa seçti
Yalnızlık, kala kalarak yine benim tarafıma geçti
Mazi, aç a açarak yaralarımın en dibini deşti
Sensizlik, bana banarak içime bir güzel etti

Boşverrr zaten benim sevgimin her zaman kimide, hiçbir zaman kimsesinde, kimsesizdi
Kaldım yine başımla başa

Serkan Sinan

Bazen

Kimse kimseyi sevmesin artık
Durmak istiyor insan bazen
Durdurmak istiyor içindekileri
Nefesi kesilmeden yaşamak istiyor
Saatlerce kıpırdamadan oturmak
Bakakalmak istiyor
İnce belli
Venüs gamzesi yalnızlığına

Barışmak istiyor
Hiç tanıyamayacağı İnsanlarla....

Bir ağacın gölgesine düşürmek istiyor
Koparırcasına tutunduğu dalı
Sırt üstü toprak
Yüz üstü gökyüzü

Beklemek istiyor
Geldiğini anlamadan

Serkan Sinan

Bekliyorum

Rüzgar denize yüz vermiyor bugün
ağaçlarla dans ediyor mutlu mutlu

dalgalar çaresiz
dalgalar kızgın

kimin tarafını tutacağımı bilmeyen ben
rüzgarla savrulan sigaramın dumanında seni arıyorum

Nereden geleceğini bilmeden
gözlerim çaresiz
gözlerim kızgın

bir gelsen sarsan bedenini bana
dans etsem bende seninle sarıla sarıla

Serkan Sinan

Ben batıyım

Aklım sana düşman
Duygularım gardiyan
Sıcak kumlardan akan ılık
Yaz geceleri doldurur
Saatleri sen taneli

Denizler sen dalgalı
Estirir imbat imbat
Bedenim yanar derim
sen korumalı
Begonviller üşüşür
Kızdırır sen tutan karları

Sensizlik sana doğar
Yapraklar seni sarar

Ben, ben sadece batıyım
Sahtedir bana güneş
dikenleri çıkar her gece
derime batar gündüzce
Her güne sensizlik yaraları açılır
Dilime düşer acısı sessizliğim yankılanır

Sence....

Serkan Sinan

Ben seni yazarken

Ben, ben, ben seni yazarken vazgeçtim
sessizliğimden
Çoğu kez bağıra çağıra yazdım
seni satırlara
Bazen de
hıçkırığa hıçkırığa
Pişman olduğum zamanlarda
Vurdum kafamı
satırdan satıra

Ben, ben seni yazarken sınıksız tuttum
ellerini
Almadı bir türlü satırlar
sende kalan gözlerimi
Ben seni yazarken sevmekten suçlu buldum
bensizliğimi
Hapsettim sonra satırlara ölene kadar
sensizliğimi
Kaçarsın diye parmaklıklar bile ördüm ağdalı cümlelerle
Seni daha uzun görmek için yalanlar söyledim
saatlere

Ben seni yazarken bile çok özledim biliyormusun
En çok da satır aralarında
Yazdığım sürece
Sensizce
Sessizce

Serkan Sinan

Beraber

Beraber canımızı alsalar ya seninle benim
sen kim olursan ol
ben olayım senin
Kapalı gişe de saklasınlar bizi mesela
koltukları mermer olsun
locası gramofon
girelim sonra sıcacık makberin yatağına

Görmesinler kör ebede fısıldaşan
gözlerimizi
Vakitlerimizin yağlı ilmek ile ruhumuzdan
koptuğunu bilmesinler
Ama silebilirler yere basan gölgelerimizden
bedenlerimizi
Lakin biraz leke kalsa fena da olmaz toprakta hani
Kim olduğumuzu bilmeden üzerimize
bassalar insancıklar
Karıştırırsalar bizi balçığın
kokusuna
Sevişsek sonra sonsuzluk denen
kelimede
Peşimizde sahte gözyaşlarıyla
saatte 300 km

Şöyle göğsünüzü gere gere varsak ebediyete
Ele ele girsek resepsiyona
zile basıp kaçmasak
Bir odamız olsa bulut manzaralı
Biz geldik desek
Biz geldik

Serkan Sinan

Biaşk

Kitap sayfası kenarı,
tozlanmış rafında, üçgen kırığı
kalpaklı fesleğenin ezikliğiyle
düşmüş kulakları komşu bataklığa
anti-artezyen kovalamalı ilmiğini
dolamış yağlı kuyruğuna
tek bacağı havada pi sayısı sektirip
kuzey ışıklarına batmış gözleriyle
pigment yaşları döküyor

Mor ötesi sevdasına kelepçelenmiş,
edebildiği tek dansa
an çalan hırsızdan çaldığı anahtarlarla
kivrıldığı yerden kaçma planları yapıyor
yeniden kırılacağı bilmesine rağmen
bin kere olsa yine vazgeçmeden
tekrar, tekrar, tekrar, tekrar...
Kafası biaşk

Serkan Sinan

Birdenbire

Birdenbire çıktı karşıma
Birden biri
Bulduğum resmi mahvetti
Orantısız güç kullandı hayatıma

İlk önce geçmişime saldırdı
Yerle yeksan etti yaşanmışlıklarımı
Sonra aklımı aldı başımdan
Duygularımın içine karıştırdı iyice

Kullanılmaz hale getirdi güzelce
Saçlarını savurdu sonra bana doğru
Ellerimle yakalarım sandım
Ellerine yakalandım

Gözlerime sıra gelmişti
Vermedim
Daha doğrusu vermek istemedim
O kadar kısa sürdü ki savaşım
Sanki yeşil bir denize düşmüştüm
O kadar derindi ki bu deniz
Bir o kadar da temiz
Bıraktım kendimi içine
Bir iki kaybettim kalelerimi
Her bir yerime yeni komutanlar atadı
Dudaklarıma dudaklarını
Bazen yanaklarını
Bazen...

Birbirimizi tanımıyorduk
Birdir bir de oynamamıştık
Ama artık birdik

Serkan Sinan

Biri

Adamın biri yolda bağıra çağıra bir insan buldu

Bağıran: Ben artık değiştim

Çağıran: Siz de değişebilirsiniz

Ve onu cebine koydu

Olduğu yerde durdu

ve sordu : Bir adı olmalı mı

Neyin?

Cebimin dedi adam

Cebimin

İçgüdü dedi bağıran

Tutkularımı çağıran

Ya seçimlerin

Saymaya saydı

Zamansız değiştirmelerim

Bir türlü çıkışamayan aşklarım

Işıklar içinde çürüyen gözlerim

dökülen tohumlara tutunmuş

Toprak sevgili intiharlarım

Kabullenmişliklerime boğulan bedenim

Sahtecilikten müebbet mimiklerim

ve dedi ve örtülü tenime değen güneşin sahipsiz beyazlığı

Yediye katlamış uğurlu yalnızlığım

Sen dedi sen, değişmek istermisin tek ağız

Ben dedi adam yolda bulmadım beni

Cebim benden küçüktür

Sığdıramam kendimi

Ama çok sığdırdım hayatıma sığmamış

gibi cep kılıklı kimseleri

Desinler değişirsem için değişenler

Anlağını kıskanır tüm seçimlerin

Sütten kesilenin suçu değil

Sütün ateşle kesilip kurbanlık dökülmesi

Serkan Sinan

Bu aralar

Bu sıralar şiir yazamıyorum hiç mi hiç
Yok yok yazdıklarımı beğenmiyor değilim
Okuyucuyu beğenmiyorum sadece
Bizim zamanımızda saygı vardır dersem yeridir
Yaşım yetmiş seksen değil farkındayım
Şiirin zamanından bahsediyorum anlayana

Bana değil ona saygı gösterirlerdi
Saygıya değer ne varsa şiir özendirirdi herşeye
Öyle tüketilip de bitirilecek bir şeyde değildi üstelik
Her daim olması gereken
Sofranın tuzu çayın şekeriymiş mesela
Ortama bir incelik bir soyluluk katardı
İnsanın içindeki duyguların fitilini hemen ateşleyiverirdi
İnsan hissettirirdi kısaca
Küçümsemeyin insan hissetmek kolay değil bu sıralar
Aynaya bakınca insan hissedebilirsiniz belki
Ya diğer insanlara bakınca

Genelleme yapma tuzağına düşecek değilim
Ama münferit olaylar deyip de geçecek de değilim
Acımasızlık vurdum duymazlık kol bacak kafa artık ne varsa geziyor
Bohemin adı sanat olmuş gününü gün eden sanat
Halbuki şiir öylemi
Güzelim şiir insanın vicdanıdır vicdanı
İnsana hayatı kazıtır pentimento yapma hakkı verir
Hem de defalarca

Serkan Sinan

Bulsam seni

Ben bir deniz feneri olsam
Geceleri denizlere saçılsam
Parça pincik etsem dalgaları, köpük köpük
Sadece seni aydınlatsam

Sen denize atılmış bir çiçek
Karanlıkta, rengini kaybetmiş
Kokusunu deniz çalmış
Sahipsiz, tutulmuş
Dikensiz bir gül

Yapraklarını denize boyasam
Kokunu denizden bende çalsam
Derin derin çeksem içime seni
Dallarını denize bırakıp
Kalbime tutunsan

Dalga sesleri ile hiç durmadan
Birlikte atsak, sabahlasak

Sonsuza dek...

Serkan Sinan

Bulutlar

Ey bulutlar salına salına böyle nereye gidiyorsunuz
Üzerinizdeki siyah renk yoksa yağmur mu
Demek yağmurun rengi de siyahmış öylemi

Bu aralar çok yalnızım
Uğrasanıza bana
Döksenize içinizdekileri damla damla
Siyahı bırakın korkmayın siyah yakışır bana
Bende içimi belki dökerim size
Gökkuşağını ben oluştururum göğsünüz de
Özlemişim

Serkan Sinan

Bütün çiçekler erkektir

Erkekler yalnız düşünmeli
Baudelaire gibi

Gırtlığına kadar şiire batmış
Safrası mısralarla dolmuş
Kusmuk (Mus-mut) lu
Kendi gibi yok olan
Parfüm kokan bir şehirde

Kahtalı Kafka kadar samimi
Sürünge bir dönüşüm paranoyası
Acılı
ve
Elli yaş alan
Egosu kocaman
Dogma olmalı
Yeni nesillere
Mezarında yalnız yatmadan

Bizi rahatlatan bedenimiz
huzur vergili iş vermiş gibi süper egolu
İronik bir nihilizm dokunuşu ve
Lugat-ı fasihten evladır diyen bir üst insan perdesi
Tepeden tırnağa
Açık büfe tepelemesi kadar bayağı ve sıradan
Tepeden bakan
Adını aciz kar leoparı takan

Ohh dedirten İcatlar
Hipnotik bıyıklı gerçek bir sanrı
Öldü bir zamanlar
Nietzsche kadar gerçektir

Erkekler yalnız düşünmeli
Arka bahçesine gömülmeli

Kafka gibi mezarından koparılmalı
Bütün böcekler erkektir
Gregor Samsa gibi

Serkan Sinan

Cumbalı ev

Kaç bahar döndü seni görmeyeli
Kim bilir kaç çiçek ayrıldı sevgililerin ellerinden
Dalından kopan onca yaprak savrulup hangi rüzgara renk verdi bilmeye imkan varmı
Kaç aşk yağruldu acılara bulanmış kızgın yüreklerde
Soysuz sokaklarda kimler sevişti bizden habersiz

Kaç satıldı acaba o hep yaşamak istediğimiz cumbalı ev
Kaç gözyaşı döktün yalnız başına bensiz
Kaç yaşımı aldı zaman insafsızca sensiz
Ne olurdu gözlerinden akan ben olsaydım
Yanaklarından süzülüp gamzende kalsaydım
Kurumuş dudaklarına yapışıp ıslatsaydım
Ziyan olmasaydım başka başka gözlerde
Gözlerinde yaşlansaydım

Serkan Sinan

Çamaşır

Bugün günlerden nisan
Yağmur gözlerinde bulutlanmış belli
Rüzgar soluksuz kalmış bir sis perdesi
Vantilatörler kafayı bulmuş masada kalmış
yazı-tura sevdalar dönme dolap olmuş

eski sevgilimi hatırladım yine
tam gerilememiş bir çamaşır ipinde
bozuk bir mandalın ucu ucuna sıkıştırdığı
ters-düz olup asılı kalmış zamanda
başıboş bir çamaşır gibi sallanıyor

Ah o eski unutulmaz aşkım

Serkan Sinan

Çarpışan aşklar

Bu aralar göğsüm çok sıkışıyor
Anlamsız bir trafik birikiyor damarlarımda
Pıhtılaşmış bir aşk acısı tıkanıklığın sebebi
Bir türlü açamıyorum yeni aşklara trafiği
Çarpışan aşklar pisti mübarek kalbim
Bir o vuruyor bir öteki

Bu beni öldüren aşk değil be zavallı anlasana
Olsa olsa her biri bir kalp çarpıntısı
Kaç defa daha öleceğim bilmiyorum artık
Kaç hayat daha yaşamam lazım
Kaç hayat yaşamak bensiz

Yorulдум hayat yorulдум
Bitsin bu ölmeler artık
Uyumak istiyorum ölmeksizin
Rüyalar görmek istiyorum kimsesiz
Rüyalar görmek istiyorum sensiz

Serkan Sinan

Deniz Feneri

Ben bir deniz feneri olsam
Geceleri denizlere sağılsam
Sadece ben ışık versem sana
Dalga sesleri ile hiç durmadan
Sabaha kadar dans etsek
Sonsuza dek...

Serkan Sinan

Dudaklarında

Ay titredi dudaklarında
sarıldı sonra
durduğu geceye
Meşin rengi gözlerinin
ayçaları bile donmuş
Ellerin, buz mavisi nefesinle
ısınmayan, biçare bir kuş
Lav kırığı yanaklarının
gamzesi, volkanlar gibi sönük
Bütün bunlardan sonra anladım ki
Aşkın rengi bir tüfek kabzasıymış
İçi boş dışı karanlıkmiş

Serkan Sinan

Dün gece sen yokken

Dün gece sen yokken resmini yaptım odamızın
Gelmeden yatağını ellerimle boyadım bembeyaz
En sevdiğin çiçeğin rengini koydum yastığına
Sen uyumadan gözlerinin rengini aradım uzunca

Dün gece sen gelmeden mutluluğu çizdim odamıza
Saçlarından gök kuşağı ördüm tavanımıza
Yapraklar serdim yerlere sadece yeşil
Kapıyı yaptım sonra ardına kadar açık
Dün gece seni beklerken odamız da
Sen koktu bütün renkler
Sesini duyana kadar

Serkan Sinan

En güzel

En güzel sen yendin beni
En sevdiğim kadar içten
En sevmediğim olamadan
Enler gibi yürekten

Anlara dair yaşamadan
Ansız bir yaşatmaca kavgası
Şımarık ve bencil
Şevgisiz sevgi kurmacası
Ölene kadar
Sensiz
Hayata bir ohh çektirme
Rüyası

Serkan Sinan

Gece

Bu gece soğuk sırtımı iyice sarıp sarmaladı
Deli gömleği giydirdi bedenime sanki
Bir türlü kurtulamıyorum, sıktıkça sıkıyor
Uykuda gözyaşlarımı çalmış, öylece akıyor duygusuzca

Başımı da tutamıyorum, kaçıp gideceğinden korkuyorum
Herkes kendi havasında anlayacağını
Dört koldan saldırıyorlar
Sensizlik silahını acımazsızca elime tutuşturdular
Vurdukça vuruyorum kendime
Her vurduğumda kırılıyor aynalarım
Parça parça dökülüyor anılarım

Kaybediyorum seni gecenin karanlığında
Gölgene bile bu kadar muhtaçken
Seni yutan geceye lanet ediyorum
Işık tutmayan Ay'a yıldızlara, yakamozlara lanet ediyorum
Seni kaybeden beni hiç affetmiyorum...

Serkan Sinan

Gecenin rengi

Gecenin rengi niçin siyahtır bilir misiniz?
Onca gzyaşıını ayrılıklardan bile saklarda ondan
Sevgilinin ıslak dudaklarının şehvetini
Siyah bir örtü ile perdelerde senden

Aslında gece yalnızların yalnızlığıdır.
Sevgiden kr olanlara kucak açar
Karanlıkta kimse göremez birbirini
Gece bile

Serkan Sinan

Geceyi seviyorum

En çok geceyi seviyorum
O kadar çok var ki
Gündüzler eksik sanki
Anlıyorum ölçüyü biçiyi
Cicili bicili

Çoğu zaman geceyi katıkıyorum gündüze
Doyuruyorum tıka basa neyse ne
Öyle iyiyim bir güzelim sormayın gitsin
Işıkla aram hiç iyi olmadı kavgalıyız
Bir o kadar da kavgasız

Ne zaman görse hemen azarlıyor
Sağlı sollu acımadan vuruyor
Eli çok ağır anında yapıştırıyor

Şimdilerde bir çözüm buldum
Kandırmak için siyahlara bürünüyorum
Eskisi gibi vurmuyor sanki
Gölge sanmaya başladı enayi

Kafam karıştı bir daha düşüneyim
Bende başkasının gölgesi miyim
Aslı değilsem neyin nesiyim
Aman aman kenarda kalsın bu düşünceler

Gölgem varlığımın büyük delili
Olmasa nasıl yaşarım ki

Keşke herkes gölgem yeter dese
Büyütmek için başkalarının sırtına binmese
Diyojen gibi kimseye gölge etmese

Serkan Sinan

Gelincik Çiçeği

Güneş görmemiş tül perdelerden gelinlik giyerdi, sevdalar düşlerimizde
Kırmızıya boyardık, gelincik çiçekleriyle
Tertemizdik kir tutmazdık, bunca kir pas içinde
Büyümeseydik, büyütölmeseydik keşke

Parklarda saatlerce bir bank üzerinde sıkılmadan otururduk
Ben dudaklarındaki kırmızıya bakardım, sen gözlerimdeki cennete
Parkta her sevdanın bir adı vardı banklara kazılırdı
Bizimkisi ayrılıktı senden anı olarak bir o kaldı

Serkan Sinan

Gelme artık yeter

Gece, gökyüzünde kınından çekilmiş dolunay uluması
avını işaretliyor
yüreğim dolu ay yaş
Kaçacak halim bile yok
Sana çevrilmiş ruhum ruhsatsızım
Çezam neyse razıyım
Üstelik erken ödemeye filan da niyetim yok
Her seni düşündüğümde dilim dilim kes
içim bihuş gözüm berduş

Gramofon da unutulmuş taş gibi şarkılar
Tansiyonumu fırlatıyor yerçekimine
Zehirliyor bedenimi akrep iğnesi dudakların
Her değdiğinde tenim bal kovanın
Aşk nedir diye sorsanız şimdi bana
Büyük 16 küçük 10 tansiyondur derim

Hangi rüzgar bu şimdi esen
Ben hariç herkesi serinleten

Aniden karamsarlık tarafından baskılanıyorum
Göz kapaklarıma asılmış vücudum
Pranga kusuyor ellerime
Şalıncaklı ağaçta ters bakıyorum hayata
Ötekileri şimdi daha iyi anlıyorum

Elinde doğduğumdan beri biriktirdiği damarlarım
Cızırtılı bir kevaş gibi garameten köşebaşı
Voltalarında eyyamcılık yapıyor
Kanımın rengine beyaz çalmış
Sektekte bakışlarıyla
Soysuzca vücudumda delikler açıyor
Askıda unutulmuş elbise kadar kanıyorum

Dokunma
Dokunma ruhuma
Dokunma ruhuma sevgilim
İntihar ediyor kalbim

Serkan Sinan

Gıcırıtı

Kapı gıcirtısıyla bile şiir yazarım ben
Kapı gıcirtısı kadar gıcır gıcır olur hem

İlk önce bir sevgili ararım köşe bucak
Donuk bakışlı çatlak dudaklı
Yere bakmayan yürek yakmayan cinsten
Kenarda köşede kalmış
Kimsenin yüzüne bile bakmadığı birisi anlayacağınız
Kör oğlunun Kıratı misali
İlk bakışta bir halta benzemez yani

Tutarım elinden sonra oturturum dizeye
Başlarım mısır püskülü saçlarını kelimelerle okşamaya
Bir de bakarsınız saçları ipek olmuş
Sonra alırım musluktan bir kaç damla harf
Bırakırım o donuk gözlerden aşağı
İnci gibi gözyaşı olur her bir tanesi
Silerim sonra o satırları tertemiz olur o gözler
Dikkatli bakarsanız içini bile görürsünüz

Sonra mı?
Sonrası bana kalmış
İster kenar mahalle dilberi yaparım onu
İster zengin kızı ister fakir
Belki de peri kızı yaparım
Ne fark eder
Satırlara kilitlerim onu sonra
Tutsağım olur
Arada bir uğrar
Çeker giderim

Serkan Sinan

Gibidir

Gibidir hayatın kesilmiş sahneleri
Vazgeç sorgulamaktan
Boş ver yani olan şu anlardan
Sır dediğin eşya yaşamın
ta kendisi olan ansızlığından

Kimim ben diye sorma bana
Düğümle geceyi gündüze
Sallandır boşlukta
Teslim ol ritimli bir alaca karanlığın
Neler olduğunu bilmek istemeyen
Çıldırılmış ahenkli dokunuşlarına

Tınılı yürüyüşlerin olsun mesela
Her adımda yerden yükseldiğin
Yeri göğü bir ettiğin
Bulutlar bile küçük gelsin
Sığıdığın ayaklarına

Arkası olmayan taburelerde otur
Sirtın sadece rüzgardan aman dilesin
Sarılıp da yaslanamadığın
Beden dillerinde sahnele kendini

Akmasın gözlerinden yağmurlar
Ürpermesin tüylerin kollarında
Güller dikensiz kalmasın

Bedel ödeyip de kurgulama zamanı
Teslim etme arzularını sevgi pıtırıcıklarına
Aşk kesişme noktası değil
Sahnesi kesilmiş hayatın
Gibidir...

Serkan Sinan

Gidişine

Gece kızdı gidişinle
Yıldızları ayı toplamış bohçasına Eyvallah dedi o da gidiyor.
Rüzgar kapanmamış camların omzuna yaslamış sesini inliyor.
Tek suçlu hisseden güneş
Fırıldak gibi dönüyor
Bana seni hatırlatıyor
Ne fayda sen gidiyorsun, gece bitiyor.
Ben mi? Hiiiç, sigaramın dumanını gecenin izlemesini çok severdim.
Ona üzülüyorum...

Serkan Sinan

Gittin

Gittin
Gitmeyi bildin
Kocaman aferim sana
Duyduğun bu alkışlar bilmene

Kim istedi senden gitmeyi bilmeni
Hangi ellerin arasında çırpına çırpına feda ettin beni
Hangi alçalmış toprağa yapışmış gölgelerdi onlar
Bedenlerini her gün çiğnediğim
Renksiz,işıksız gecenin piçleri

Önce benden isteselerdi
Ölsem bilmezdim gitmeyi
Karanlığa boğsalar da söylemezdim gideceğimi
Parça parça etseler de
Hiç bir parçam bırakmazdı sensizliğimi
Bile bile gitmeyi mi bildin
Keşke gitmeyi değil de
Sevebilmeyi bilseydin.

Serkan Sinan

Gökkuşağı

Siz hiç gecenin kahredici karanlığında gökkuşağı gördünüz mü hiç?
Hem de siyahın tüm renkleri yutup büyüdükçe büyüdüğü
Gözbebeklerinin korkudan katıla katıla ağlayıp bir kucak aradığı
Sigara dumanlarının bulut bulut uçup sıcak ülkelere göçettiği
Şokak lambalarının altında ders çalışan çocuğun karanlığa küfrettiği
Öyle lanet, öyle sefil, öyle hayatı pejmürde eden bir gecede hem de

Ben gördüm, nasıl mı? Evvela kalkan yaptım karanlığa göz kapaklarımı
Sevgilinin gözlerinden mavi ile yeşili alıp her yerini boyadım hayalimin meyalını
İpeksi tenine kırmızı gelinlik giydirdim, sıcacık.şehvetli ve çekici
Lepiska saçlarına menekşeler ormanından çiçekler topladım, rengarenk
Taçlara sardım kuşak kuşak, arzu dolu, dayanılmaz bir aşkla
Düşen bir ay ışığını yakaladım sonra yansıtım gecenin öteki yüzüne

Serkan Sinan

Güzel Kız

Denizden yeni çıkmıştı
Havlusu da yoktu yanında
Islak kaldı bir süre
Kum saati bile ıslandı
zaman durdu anlayın artık beyler o derece
Teninde su damlaları geziniyordu özgürce

Ayrılık vakti geldiğinde gözyaşı olup hiçkırta hiçkırta terk ediyorlardı, bedenini
Deniz ilk defa kokusunu isteyerek verdi herhalde
Salına salına geçti önümüzden
Birden durdu zaman durdu sonra kumsala oturdu
Uzattı narin ayaklarını dalgalara
Denizde dalgalarını verdi memnuniyetle

Aklıma sahile vuran balıklar geldi
Kim dayanabilirdi ki bu güzelliğe
Beni sorarsanız tutuldum yine
Bütün bu manzara karşısında ben
Allah sahibine bağışlasın demeyi düşündüm sadece
Diyemedim...

Serkan Sinan

Hatırlatıyor

Dolunay denize düşüyor bu gece
Bana kalbime düştüğün geceyi hatırlatıyor sanki
Biliyor musun o günden beri taşıyorum kadehlerden
Günahlarım boğuyor sızlanmaları mı nefes bile alamıyorum
Bir o yanına bir bu yanına ne de güzel de bölünüyorum

Kaç defa bölünürüm bilmiyorum artık
Kaça katlanır avuçlarında bu yürek
Dolabının hangi rafında daha güzel durur
Kapağını her açtığında mesela
Hangi elin önce yüreğime dokunur
Sonra hangi elin onu pervasızca buruşturur
Aslında bunları düşünmek bile istemiyorum
Sadece unutmak istiyorum

Hatırlayarak unutmak
Unutmadan hatırlamak
Tekrar tekrar
Hatırlamak
Tekrar tekrar
Unutmak

Serkan Sinan

Hesap verme zamanı

Hayatımın kullanım süresi doldu
Kullanılmış, değersiz bir hayat oldu anlayacağınız
Ne bacaklarım ne de kollarım
Hiç birisi bir işe yaramıyor artık
Halbuki bir kaç saat önce bir melek gördüğümde ne kadar da heyecanlanmışım bir
bilseniz
Yanımdakilere işte diye haykırmıştım işte görüyor musunuz bir melek
Kimse tepki vermemişti oysa şaşırıp kalmıştım
Allahım ne kadar da dokunmak istemişim ona
Saniyenin belki de binde biri sürdü bu düşüncem
Çekti aldı beni bedenimden donup kalmıştım

Sonrası, sonrası bir sürü teferruat işte
Bilirsiniz ağlama sızlama yıkanma falan filan
Ohh! Nihayet rahatladım biraz, pelte gibi yatıyorum şimdi tabutta
Arabaya yükleyecekler az sonra beni bitecek bu zulüm
Dandik bir araba aslında çoktan ölmüş haberi yok zavallının
Benden önce onu gömselermiş daha iyiymiş ama
Kime anlatacaksınız şimdi bunu
Denesem toz duman olur etraf korkudan
Seyreyleyin o zaman cümbüşü
Süper olurdu değil mi neyse
Doğrusunu söylemek gerekirse kimseye akıl verecek durumda da değilim
Buna inanın bari görmüyor musunuz halimi
Unutmadan arabadan bahsetmişken aslında iyi bir şey olsaydı hiç de fena olmazdı yani
Şüseselerdi çiçekçide allı pullu gelin arabası gibi
Önünde kırmızı güllerden geldik
Arkada karanfillerden gidiyoruz yazsaydı

Boş laf bunlar boş laf gidiyoruz işte
trafiği ilk kez önemsiyorum biliyor musunuz
Sıkışık olsun, hatta yol kapansın bile istiyorum
Korkuyorum çünkü hesapsız, umarsız en çok da tutarsız yaşadığım o kadar çok şey var
ki
Hee bir de hesap verme işi var tabi
Nasıl hesap verilir, onu bile bilmiyorum
Anı yaşamak, İşte benim hayat felsefem
Aslında felsefe nedir, hiçbir fikrim yok, o da ayrı mesele tabi
Ayrıntılarla hiç işim olmadı benim, basit bir adamdım sadece
Karmaşık kelimeler aşk, meşk beceremedim hiç
Bir kere aşık oldum, karşılıksız çek misali
Arkadaşlar platonik aşka yakalanmışsın sen dediler
Amansız bir hastalık gibi söylemişlerdi bunu
Aslına bakarsanız korkutmuşlardı beni
Karşılıksız aşkı hastalık sanmaya başlamıştım
Tek kişilik aşk hastalık öyle mi
Ne kadar da adaletsiz bir tanı öyle
Karşılıklı olunca süper oluyor ama aşk oluyor sevda oluyor, çocuk oluyor hayat oluyor
hayat
Ben hep tek olmayı yeğledim
Daha doğrusu yeğlenmedim
Ölene kadar da karşı karşıya kalamadım

Anlasanıza canım karşıda ki olamadım işte

Sonraları hastalık şiddetini iyice artırdı bende
Tanıdığım tanımadığım her kadına aşık olduğumu sandım
Bir kere görmem yeterdi, hemen hayaller kurardım, çoğu evlilikle alakalı
Çoğu insan böyleydi aslında bilirdim bilirdim ama derdime ne çare ki
Düşüncelerini gizlemeyi tercih ederlerdi genelde
Saygı duymak gerekir diyeceksiniz şimdi biliyorum
Ne saygı duyacağım be, duymuyorum işte
Ancak ölünce itiraf edecekler herhalde benim yaptığım gibi
Şişst susun bakayım ne bu kakafoni böyle
Anladık anladık tamam kabul ediyoruz işte
Sende onlardansın diyorsunuz duyuyorum
Neyse neyse yolda bitti, geldik artık
Şimdi hesap verme zamanı
Şakin ha elinizi cebinize attığınızı görmeyeyim
Bu sefer hesabı ben tek başıma ödeyeceğim
Bir gün hesap verme sırası size de gelir, meraklanmayın
Elveda...

Serkan Sinan

Huzura

Bu akşamda sırlandı,
aşklar
Asıldı mabetlerin
fisiltılarına
Başlarında ilahiler korosu
Bağırıyorlar, bağırıyorlar
ağız nağmeleriyle
Dökülüyor sonra dudaklar,
yerlere

Yazgılar secdeleniyor,
huzurda
Alınlar birbir aşka gebe kalıyor,
Derinlerden sessizliğin çığığı doğuyor,
Kulaklarda yankılanıyor isimler
her ad kana revan oluyor
Nur topu gibi doğan (sırrı) nur içinde yatıyor

Serkan Sinan

İçimdeki sen

Şimdi bir sigara yaksa(m)
Geceyi beyaza boya(sam)
Her içime çekişi(m) sen olsa
Gözlerim acı-s(a) gittiğinde
Dudaklarım kuru-s(a)
Beni tane tane öldürse
Pisi pisine
Ne fark eder
İçimdeki sen

Serkan Sinan

İnsan ölür

Karanlığın kalbinden bir şelale akınca aydınlığa
Tatlı bir nehir bulaşır toprağın damarlarına
Dokunduğu zaman öyle okşar ki bu su değeni
Ağaçlar bile sıyrılır kabuklarından girmek ister içeri

Sonra sonsuz gemiler açılır tüm dünyanın kapılarına
Yıldızları saran trenler peronlardan kalkar ardından
Vagonlarından altınlar dökülür katran sarısı
Zift olur sonra petrol olur bu altınlar ağaçların yapraklarında
Yıldız tozları bulaşır sonra elmas olur
Denizin dibine mezarlar eşilir inci olur

Açılır sonra tabutların kapakları çığlık çığığa insan olur
Pâtlar toprağın damarları dayanamaz kan olur irin olur
İnsan olur insanlar ölür
Eller açılır sonra göklere dualar okunur
Ölüm hayatın sonsuz kere devamı olur

Serkan Sinan

Kaçısın

Geceden bile kaçtı kaçısın; yıldızları, ayı topladı bohçasına o da kaçıyor.
Rüzgar kapanmamış camların, kapıların omzuna yaslamış sesini inliyor.
Güneşin gözyaşları gözlerinden dökülüyor kalbime alev alev
Denizler çekiliyor elinden eteğinden

Düşen bir yıldırımla yeniden çiçek açsan bedenimden
Sonunda ölüm bile olsa razıyım.

Serkan Sinan

Kadının gölgesi

Bir kadının gölgesi gece
Çok kadın gizlenir eteğinde
Cenneti var cehennemi içimde
Yakar yıkar yok eder Araf'ı

Yükseklere yaramaz kollarım uyuşuk tutumsuz
Emanet ederim kendimi kendi yer çekimime
Gerilir gecenin çukuruna Venüs kokulu kadınlar
Ne çok ne çok değersiz hayatı kurtarırlar

Küller serpilir ateş böceklerine asılır
Hiç yakalanmayan seri katil aşk
Belki belki de onlara yakalanır

Kazıtırım derimi günahlar döker
Kuşkucu kanım zehirlenir anlamaz
Nasıl tanır nasıl tanır seni gölgem nasıl
Azad ettim artık
Seninle olmak gölgen gibi

Serkan Sinan

Kallavi aşk

Başımı kallavi kallavi
bir aşka koyasım var
Ölene kadar kaldıramayacağım ağırlıkta bir aşk olsun
Tepelesin kafamı
Platon omuzlarım bile dayanamasın
iyice çöksün çıksın yerinden
Alnıma çizgilesin yazsın aşkı

Benim beceriksiz mi beceriksiz bedenim, külahtan aşklara hiç tutanamadı düşürdü
hayata ellerinden
parmak izlerini bıraktı belki ayrılmaz diye

Hiçbir zaman bulamadı
Islık sesli kesik bir rüzgara yenik düştüm

Aşklarım kağıttan uçak, çalıp çalıp uçurdular engel olamadım

Serkan Sinan

Kaptan Muhayyilenin monolog hezeyanları

Kaptanın Muhayyilenin monolog hezeyanları :

yazıyorrrrrr; ruj manşet :
Hayvanları koruma derneğinde yetkili Pavlov köpekleri,
çok şizofrenli bir savaşta,
kırmızı ,beyaz ve şeffaf volvap marka löp etleri ,
salsa hareketli pandomim kılıklı paletli tanklara salyalarıyla pişiriyor...

Salınım yapıcı okuma;
toprak annemizin perma kültür saçları
oklavali bir alaca karanlığın meydanlarında
yuvarlak masa yol düzleme türevi olan
gevrek sis simitleri açıyor
simiiiiit, simitçiiii, sismitttt
martı gişelerinde mevcutlu adamlar
kurmaca deniz feneri şapkalı kaya tuzlarını
göle serpiyor...

Söylenti;
Karma bedenlerde ters feministler
turuncu erkek talep toplama karşıtlığı
ellerinde pankart balyalarıyla
haklı sokak sesleri
çıkartıyor...

Vicdan:
kedinin biri, kutu içine koyulmasına sebep çalan
"kutu kutu pense" öz tüm kutu sevenler derneği
sade özlük başkanı Schrödinger adlı bir kutupereste
satanist mahkemesi koridorlarında
dişlerini geçiriyor

Aşk ritüeli:
sayrılığın acısı omzun uzanışım
kucağımda sallanan rebabi dizeleri
ve sen açıyor ilkbaharın dikenleri
beni kum saatine çeviren
çimenleri ezerek ilk sarışın beni

Vesayet:
Krimonolojik yaşlar bıraktı muris gözlerin
her damlası keskin otopsi bozonları
snop bilim adamı papyonları
gügümlenmiş çift yaka problemleri
ve buldular iyi halden halt eden
kromozonları
uydurdular çift X large kadıncıkları

Seviye:
Söz zamandan hızlıdır
Kiç sanat kaos seanslarına
dökülür anlaksız çarşafalara batırılmış

toplu ekmek iğneleriyle suda gezdirilen
kurşunlar

Aforizma :
Ayna sevmez gölgeler
Kendi hikayesi olmayan
başkalarının hayatını masal zanneder
İçimizdeki en eyyamcı tüzel kişilik
sanattır

Sensizlik:
Çakmak çakmak parmak uçlarım yanıyor
Volkan patlaması yüzün saklanmıyor
Gözlerimin rengi sen olmuş
Ne yapsam kaybolmuyor

Ölüm:
He aklına geldiğinde
Yeniden yaşamak gibi

Arkadaşlık:
Yok hükmünde
Boşluk doldurmacalı
Dolmayacak hayatlara
Su dokunuşlu
Bir işe yaramayan
Okey aksanlı
Bulmaca kozu
3-5-8
Hükümsüz gibi

Günümüz:
Sapyoseksüel beyin öpücükleri
Dünden farklı değil IQ tükürükleri
90-60-90 kıvrımlı taş gibi nöronlar
Şehvetli bir o kadar itici sinapsisleri

Serkan Sinan

Kehribar

Kehribar yeşili gözyaşların
tespih taneleri gibi dökülüyor avuçlarıma
Ellerin, ellerim sanki müebbet yemiş gibi
kesik kesik soluyor demir parmaklıkların arasından
saysam, sayabilsem belki bin tane nefesin nefesimden geçiyor

Kehribar kesiği dudakların
yara bere içinde
her öptüğümde
kanıyor içime
acılar içinde
acın içimde

Serkan Sinan

Kerberos

yeni bir Şey değil ki ölmek
ince belli Kerberosun uzanmıŐ patileri kadar korkunç
hunca
kırbasında topya taŐıyan mor kınca
karnaval seviŐmelerinde zgr ruh dansçıları donca
kucaklayan toprağı ağaç, dallarını buluta sarca
Ömer olsan da kadavrca

Serkan Sinan

Kesik

Bıçak keşiği geçmişi(m)
Gölgeler yaraları mı saklamıyor artık

Sigaralar tek başına
Terk edilmiş iki dudak arasında
Bir hiç uğruna
duman olmak için yaratılmış
Uçuşuyor ruhlarla
Ritüel aşkları işliyor insana

Korkular biriktirdim
Kumbaram karanlıkta

Senden bana
Benden şana
Bir hiç uğruna
Bittik bitirdik
Kağıt keşiği
İki dudağın
Hala aramızda

Serkan Sinan

Kokunu özlerim

Sabaha gözlerimi teninin kokusuna açarım
Elim, kolum dolu dolu kalkarım
Bu yüzdendir geceye sık sık sarılışlarım
İçime çekerim seni ağır ağır
Bedenine sarmaş dolaş olurum
Birikir bedenim bedenimde
Seni seninle harcarım
Bir dahaki sabaha kadar

Serkan Sinan

Koltuğum

Bu aralar koltukta yaşıyorum
Bazen küçük geliyor benliğime koltuğum
Yastıklarım kabarmış kumaşım kadife
Kimi zamanda bedenim küçölüyor
Avcularımdan kanıyor bir kişilik sizceli bizceli
Beşik gibi atıyor damarlarımdan sensizleri

Garabet içinde bir elimde sigaram
Diğer elimden kitap okuyor
Yakıyorum bir güzel mavi dudaklarını
Geceye doğru ilerleyen
Ağızımda yanar lav kokulu hatırlayışlarım
geçmiyor bir türlü kafa patlatışlarım
çekiliyor bedenimden aydınlık
sevemiyorum

100 gözlü de yüzüm
koltuğumun yüzü gibi
Her baktığımda değişıyor
sevemiyorum

Turgut S. Sinan

Serkan Sinan

Kronos

Kronos altını temizleyip
İtkili acem halısıyla
Çağlarken kara deliklerde
Kadınlar ülkesinin pamuk tarlalarında
Maraba türküleri döktürülürdü
Yayvan kor kazanların saplarından

Yorgancılar yokuşunun arnavut
Bakışlı sert ezine kalıpları ve
Kahramanlık baskılı ilk pullar o zamandan
Yarendir mektuplara

Şiirler tellerinde olmazken arabanın
İr edilmiştir sofrta meclislerinde
Kara başlı iskete kuşunun nağmeleriyle

Kronolojik saatler kulelerden geri alınma zamanı
İçlerinde koz kavuran fırtınaları
Dönecek bir gün balık pazarlarına kokuları
Tutacak ellerimden sen gibi
Gülecek tezgahlar kasa kasa

Ufukta bir olay olacak
Olayda bir ufuk doğacak
Kalkacak sınırlar
Kimseler kimsesiz kalacak

Serkan Sinan

Maden işçileriyiz biz

Dünyayı ters düz ettik sizin için
Bastığınız toprak gökyüzü bizim için
Karanlıktan başka renk bilmeyiz
Gözümüzün nuruna ışıktır deriz

Ölsek ne olur toprak zaten tanır bizi
Baş tacı yapar yüreğinde hepimizi
Sakin bizi şimdi öldü sanmayın
Biz toprağa gireli yıllar oldu

Bir taş parçası için olmadı bunlar
Soğuktan tir tir titrer çocuklar
Isınsa bir çocuğun titreyen eli
Şimdi siz söyleyin bunun için ölmeli mi?

Serkan Sinan

Manken

Bugün beni benden istemeye geldiler bir takım insancıklar
Gök kuşağı dilim dilim keserken yüzümü
Patlak bir su damlasını şişirmek için ellerinde baltacıklar

Serseri gibi turluyorlar sokak başlarında
Bulduklarını hiç acımadan doğruyorlar
bir vitrin mankeninde görmüşler parçalarımı
Kafa kol bacak küfür dalmışlar içeri
Ağızlarının suyu akmış canları çekmiş güya
Kadın mankene kına yaktılar ilkin eğlenmeye başladılar
Dillerinde annesinin bir tanesini hor görmesinler
Beni benden alacak bir renk koydular sonra yanıma

Yedi başlı korku salan bir canavardım ben oysa
Tek tek koparıp attılar kafamı sık sık
Rengarenk kanla doldu sokaklardaki lağım kokulu logarlar
bir çift gözden pislik gibi akıp gittim sensizliğe
dudaklarıma uğramadan gitmeyen ölümü
Tadarken ben de ona kaptırdım aniden gönlümü
İçimizde gama yer vermemek için
Tika basa doyurduk birbirimizi
Kadın mankende akli kalanlar varsa onuda söyleyeyim
O evlendi şimdi bir kızı var veya oğlu
Sizin anlayacağınız yine olan bana oldu.

Serkan Sinan

Meğer

Meğer sen ne küçükmüşsun be sevgilim
Elimi bırakıp, gittiğinde farkettim bunu
Oysa ayrılığına dayanamam zannetmiştim
Arkandan baka kalmıştım salya sümük
Seni gözlerime sığdıramıyacak kadar büyötmüşüm besbelli
Adımlarını bile saydım uzunca bir süre
Sonra aklıma ne geldi, biliyormusun
Matruşkalar

Uzaklaştıkça gözlerime sığdığın
Küçüldüğün
Ufaldığın
Kaybolduğun
Rahatladım

Serkan Sinan

Merdiven

Merdiven kaplı düşlerde, basamakları tek tek yamadım patiska sevdalarımla
Alçak yanakların gamzesi bir olur mu hiç,öpülesi beline venüs düşmüş halinle
Orostopol aşklarım, akrebin zehrini yelkovana akıtarak zamanı felç ede ede
Kangren zamanlarımızı kesip attım, köşedeki bir kenar mahalle dilberiyle

Serkan Sinan

Metelik

Çocukluğumun misketlerinde
faili meçhul bir keşkeye
razı gelir
çoğu zaman
dünyadaki ölümler
Gariban bir toprak solucanında bile bulabilirler,
isteseler aşkın kıvrımlı nefesini
Mirasyedi hayatlarında kocaman üç kıtlık içinde yaşayan
eskimiş bir plak iğnesidir
aslında sadece arayışta bulabildikleri

Ağlayan çocukların bulutları döktükleri yaşlarda
Düştüm ben kayan yıldızların peşine
hazine sandığıma misketlerimi seni sever gibi
seve seve biriktirirdim
Sır perdelerinden dikedim gemimin asil direklerini
Kharon'un eline kürekler çizirdim

Metelik bile veremediğim insanları
ayrılık çiçeklerimi koyduğum balkonumda
Yalnızlık içinde, gözlerimle besleyeceğim
müsvedde mama sandalyelerinde

Sabahın bile kör olduğu vakitlerde,
hüzne boğulan aşıklar pazarında
zavallı bir dilenci gibi
İsteyeceğim sonra seni filesi dolu elmalardan
Ayrılığın soğuk nefesini hiç hissetmeyeceğim,
elma renginde,
dudaklarınla
seve seve
öleceğim

Serkan Sinan

Nefes Alışım

Kahvelerini özlediğim yorgunluğum ve
boğazıma saplanan çaresizlik apnelerim
Alaca karanlık rüyalarım
kum saatine dönen çöllere ve
her dokunduğum da kağıt kesici yüreğin
Damarlarında yitirdiğim tüm umutlar
konusuz bir tükenmişlik sendromu

İlmek ilmek ördüğün saçlarından
bir türlü okşayamadığım ipeksi saç telleri
Ufacık sen bile olsa bir kadın
istemsiz kasılmalarım
Bir bakışınla açılacağını bildiğim tüm kilitler
Sadece hayaller

Serkan Sinan

Ney'in Sırrı

Sen rüzgarsın ben ateş
Canıma can katar verdiğin nefes
Ol dünyada maşuk olmadık
Yüreğimin perdelerini yaktı verdiğin tek nefes

Dinle bu neyin sesini ne anlarsın
Ney dinlemekle kendini aşık mı sanırsın
O neyki bir kamış parçasıdır
nefesinde saklı onun sırrı
ateşimde saklı aşkın sırrı

Serkan Sinan

Ölüme değer

İnsan hayat ile ölümlü barıştırabilseydi eğer
Bu kadar korkutucu olur muydu gitmek
Her şey zıtlığı ile kaimse
Ey talip başkalarına bakma sen
Ölüm herşeye rağmen hayata değer

Unutursun mesela ilk aşkını yaşasan bin yıl
kaderin gayretini umursamazdı bile
Kıskanmazdın kimsenin seçimlerini
Kevaşe bir hayatın olurdu yerlerde
Sözün zamanı aşamazdı bir türü
Mısraların eyyamcı kitsch
Hatırlanmaz sonra bilinmez şiirler olur piç

Anlayacağın
Hayatının aşkını arama
Ölmeden bulamazsın

Serkan Sinan

Ömür dediğin

Gölgeler saçıyor sunum kafalı idealar
Hangi mağara ışık ister duvarlarına
Kayan yıldızlardan düşen tohumlar
Toprağa tutunamayanlar

Aşk bekler yorulan kalpler
Tenin bozulur avuç içlerimde ter olur
Çıkamaz sokaklarda şehir araf olur
Klişe şarkılar tazyik yapar kanım bozulur

Ayrılıklar sarılıp mutsuz olsada
Tekrar tekrar reddedilsem de
Akrep değilim ben zehrim dilimde

Hazırım artık son sözlerime
Sen kadar sevebildiğim
Sensizlik kadar yaşayabildiğim
Şen varmış sen yokmuş
Ömür dediğin

Serkan Sinan

Pet ŐiŐe

Pet ŐiŐe ezilmesi endüstri kokar dudakların
kıvrımlarını ısırın diŐlerin
tren katarlarına binen leylek kanatları gibi güçlü
göç eden makasların yaydığı
yatakli vagon gıcirtısı kadar keskin
ve tahrik edici

Bazen gider yapar masumiyetinden kaçmak isteyen kimileri
Ser veriŐleri de bu yüzdendir kahve fallarına
Sırlarını yüzlere çarparak akıtırlar tabağa
ama fırlama bir lastiğin kaçırması kadar bulaŐtırırlar
istemesele istemeseler havaya

Camda intihar eden mavi su damlalarının
pırlanta berraklığı sertifikası sahibi
kesimhane güzeli kınalı bir kuzuya
karın ağrısı çeken patlak sesli
tokat yemiş bir melez Őarkıcısı
olanca sesiyle,
engel olabilir mi
kayarak atlamalarına

Bakma öyle, anlamadın
kıvrılmasın dudakların
akmasın kovanından
sendrom balın

Serkan Sinan

Postmodern umut

Öyle parça parça edilmiş ki insanlık
Baktığında bir insan gibi görünür
Bakmak bile istemezsin artık
Eskiye özenirsin ama
Eskitilmiş bir hikaye anlatırsın gözlerinde
Nerde dersin nerde o eski günler

Kimin öfkesiye bu bulaşan çok ağır
Ağırlandıkça kalmaları taşınmaz içinden
Büyüdükçe taşıman kolaylaşır
Ancak kusarsan kurtulursun
Kusması kekeme kokar öfkenin
Bakmayacaksın asla
Bakmanla baştan aşağı yayar bedenini

Postmodern cahiller
Şapına kadar moderniz biz diyorsunuz
Ötesi en ötesi postu delik deşik modernlik
Deliklere saklanmış saçma sapan yama yama umut
Umut umut var ya umut
Umut eski bir film kahramanı
Uzun metraj hem de en az kırk dakika
Umudumuz Şaban anca
Kalkıp bir sönsen
Sönsen de süpürsek ıslıksız bir rüzgarla
Gel git aya doğru
Belki de yeni umutlara doğru

...

Serkan Sinan

Rağmen

Rağmenlere rağmen yaşadım hayatı
Kaybedeceğimi bilmeme rağmen misket oynamakla geçti çocukluğum
Sadece bir kere kazanabildiğim misketlerle
Kaybetmeye dayanamayan arkadaşşımdan taş yediğim o değerli misketler
Atma suratıma gelir dememe rağmen

Hep yenilmemize rağmen mahalle maçlarında oynardım bıkmadan usanmadan
Yan apartmandaki komşumuzun kızına aşık oldum sonraları
Rüyalarım bile ondan başkasının girmesine izin vermezdim
Yeltenen olursa da hemen açardım gözlerimi
Ne zaman telefon çalsa onun ismiyle açıyordum
Babamdan dayak yemiştım bu yüzden
Telefonlarımız en az iki saat sürüyordu
Çoğu zamanımı balkonda geçiriyordum onu görmek için
Annem "senin yatağını buraya yapayım mı?" diye dalga geçerdi benimle
Saatlerce balkona çıkmasını beklerdim
Hayallerimin sığmayacağı kadar küçüktü balkonları
Sadece çamaşır asmak için çıkardı
Çarşaf filan asmaması için dua ederdim
Engellerdi onu görmemi çünkü

Bazen sabah hava almaya çıkardı balkona
Güneş ışıklarının vurduğu gözleriyle bana bakardı
Bu kız gözlerinde mücevhermi saklıyor acaba derdim kendi kendime
Rağmen kelimesinin gitme vakti gelmişti artık
Tam tekmeyi basıyordum
Öğrendimki sevgilisi varmış bizim kızım
Tekmeyi yiyen ben oldum yine
Teselli için hayata ölüme rağmen gelmişim ben filan diye avuttum kendimi
Vız gelir tırıs giderdi rağmenler
Devam ettim hayata
Arkadaş edindim bir sürü
Birgün arkadaşlıklarımın bozulacağını bilmeme rağmen
Yurt dışına çıktım
Geri döneceğimi bilmeme rağmen
Evlendim bir sürü çocuğum oldu
Boşanacağımı bilmeme rağmen
Beni öldüreceğini bilmeme rağmen elimden düşmedi hiç sigara
Ölünce Allaha yalvardım beni hayata bir daha gönder diye
Tekrar aynı şeyleri yaşayacağımı bilmeme rağmen

Serkan Sinan

Rögar

Karanlık tonlu dalgacı tayfın ayıplı malıydı,
yedi delikli bizim mösyö rögar
kafası bir dünya türbülans haritası,
yuvarlağının çok oturmasıyla ünlüydü

Doğma büyüme akşamcılık sever
buraları eskiden yangın merdiveni diye
başlardı sözü başı

Adli tıp kılıklı sentetik gölgenin azizliğine uğradı günün birinde
kızıla boyanmış lüle başlı , suratı çil horozun şarkısıyla kalktı,

uzak yollara

13.15 vapuruyla daldı, ilkin Çınarcık çukuruna
deliklerine kadar migrene battı üstü başı
temize çekilmiş bir çamaşır giydi,

sonra son ütücü den

düştü ahir çemberi çiğnek topuklu ten sevicilerin peşine
severek evlenelim hayalleriyle cönk etti

Arnavut belası bacadan tavanlarla

üç kuruşluk operada bile Brecht bu kadar şiirsel olamadı

derdi içinden geçen sönük izmaritlere

Yedi deliğinden yedi renk yedi kere geçmeden uykuya asılamazdı
seviyesiz bir kurbağada değildi ki
öpülünce kapağı, Zümrüdü Ankadan taç olsun
şöyle bir tur atsa suratında aşık bile edebilirdi,

bizim şırıngalı çirkin bacaklı bacaksızı
beraber olsalar, ego cambazı asparagasları
patentli duvar yazısı tadında olurdu, resmi gazete kanunsuzlar sütununda
algısı bozuldu aniden evrim seviciliği içinde maymunlar kapağına dayanınca
ürktü bu düşüncesinden
sarktı tencereden aşağı binlerce çilli gördü bir karış bataklığında
kenarında yankılandı dip ses, bulandı yeniden kanalizasyona
Vidanjör aşkına saklandı dehliz boylu yatağına
çekti üzerine entubesine kadar bir Kızılderili atasözü
Rüyalandı organik lağım Pazar tezgahları
Brandalar kenar mahalle dilberlerine gerildi
Ters ütopyalar sarıldı banka bilanço pasif haykırışlarına
Bulutlar döküldü musluklardan rengi insan
Bulutlara bulandı sular rengi kan

Serkan Sinan

Sadece

Kar gözlerinden pejoratif düşerken yüreğime
Sarkastik eylemlerin dalga geçiyor biliyorum avam gönlümlle
Hem diyalektik de neymiş tahakküm etmiş de ne olmuş marjinal kalmış özneme
Boş ver der geçerim egzajere eden gözlerine

Sen benim aşkımı oryantalist sanıp da pitoresk bakmaya devam edersen
Bilesin acımam sana bedavaya Makyavelizm'e satarım bedenimi
Endüljans isteklerin bile kurtaramaz sonra seni
Ne arogans tavırların kalır ne de ezoterizmin

Gel sen gel boş verrr
Devam etsin kimyasal salaklığımız seninle
Aşk da ne gerek var hem bu sofistike kelimelere
Seni seviyorum bile desem sadece
Beynine giden kanı bu bile durduruyor normalde

Serkan Sinan

Sektire

kırık dilim sallanıyor kırbacın da
sektire sektire ucuz turlar atıyor
tepelerde, basmadan mayın tırşeler kaplıyor uçları
tırnaklar uzamış, topuklar katrana batmış
Venüs buharı uluyor çukurların yaman boşluklarında

beş ara veriliyor hazine dairelerinde çalışan gönüllülere
kelepçeler takılıyor, gözlere kıymıklar batırılıyor
yankı orkestraları dokuzuncu senfoni kafasında
geçmişin suratını duvarlara çakıyor

Ruhum bedenimi sevmiyor

Serkan Sinan

Sen

Tank paletleri kulaç atar, bire karşı üç okyanus yuvarlağında
proleter karınca yumakları tırmanır, kaos çıkartan kara delikleri
binlerce buğu yıkar, güneşin kestiği ana damar haritalarını
gezegenler gökyüzünü taciz eder, yakınlaşmaları yasaklanır
birisi birisinde gördüğünü aşk zanneder, diğer birisinde karalanır

Paralel hayatlar, öpüşür, aynı dudakları gördüğünde kusar
ay keser gökyüzünün kenarlarını, yıldızlar diker
ruh mermileri ısıtılır kazanlarda, girer bedenlere sıcak sıcak
ölünce yavaş yavaş soğur sevişmeler, göç eder sıcak ruhlara

sürün toprağı, gerçek aşk meyve meyva sorunsalı
sana dokunmadığımı sanıyor gölgeler
rüzgar örter seni benim istediğim kadar
karanlık mı daha önce yaratıldı aydınlık mı?

...: sen...

Turgut S. Sinan

Serkan Sinan

Sen bile

Ben senden uzakta aşık olmak isterim sana
Varlığını yokluğunda hissetmek daha kolay geliyor kollarıma
Tüy gibi hafif geliyor ruhun
Ne zaman istesem doyasıya sarılabiliyorum
Uçurabiliyorum bulutlara
Hem kavga da etmiyoruz bak
Üzmüyorum en çok da gözlerini

Ben seni yokluğunda daha iyi biliyorum
Değerinde değerleniyor sana dokunmayan ellerim
Seviyorum konuşamadığımız hallerimizi
Boşluklara saklanmaların korkutmuyor beni
Aramıyorum neredeydin, nerede kaldın diye
Biraz daha kalsana demiyorum
En çok da gitme demiyorum ya
Bayılıyorum işte o zaman
Nefessiz kalıyor
Uzun süre ayılamıyorum

Ben seni sende değil bende buldum
Beni ben yapan sensizliğin de
Özgürsün gidebilirsin korkma
Cesareti topla ve git artık
Zamana sorgulatma gidişlerini
Bedenin rahat olsun
Bana da sorma
Karışmış ruhun hayatıma
Gitmelerin daha çok bağlıyor beni
Ayıramaz kimse bizi meraklanma
Sen bile

Serkan Sinan

Sen gelene kadar

Dün gece sen yokken resmini yaptım odamızın
Gelmeden yatağını ellerimle boyadım bembeyaz
En sevdiğin çiçeğin rengini koydum yastığına
Sen uyumadan gözlerinin rengini aradım uzunca

Dün gece sen gelmeden mutluluğu çizdim odamıza
Saçlarından gök kuşağı ördüm tavanımıza
Gülüşünü döktüm yerlere kırmızıdan
Kapıyı yaptım sonra ardına kadar açık
Dün gece beklerken odamız da
Sen koktu bütün renkler
Sesini öpene kadar...

Serkan Sinan

Sence

Aklım sana düşman
Duygularım gardiyan
Sıcak kumlardan akan ılık
Yaz geceleri doldurur
Saatleri sen taneli

Denizler sen dalgalı
Estirir imbat imbat
Bedenim yanar derim
sen korumalı
Begonviller üşüşür
Kızdırır sen tutan karları

Sensizlik sana doğar
Yapraklar seni sarar

Ben, ben sadece batıyım
Sahtedir bana güneş
dikenleri çıkar her gece
derime batar gündüzce
Her güne sensizlik yaraları açılır
Dilime düşer acısı sessizliğim yankılanır

Sence....

Serkan Sinan

Sencileyin

Güzel bir yüz seçtim kendime
Dünya oyun alanım olsun diye
İğnem kırık zehrim dolu
Sözlerim kronik, kızgınlığım dilemma

Benim ruhum kırk kanat
Perde perde açılır
Pusulalar sadece beni gösterir
İstersem terk ederim saatleri
Kovanlar anlamsız kalır

Bırakır giderim rüzgar güllerini
Zaman fitil fitil öder esaret bedellerini

Anlaksız silüetler sevdalanır ilk görüş günlerimizde
Gölgeleri kırıp döken zemherileriyle
Beceriksiz patavatsız ve
Bir o kadar da kibir döken

Masadan silerim sonra yalnızlık budalalarını
Ağı kadar kalabalık al aşağı olmuş bedenleriyle
Ruh dolu tüplerde tüketip dururlar ahmakça

Geri dönüşümsüz tuzak kokan bakışlarla
Kendileriyle gider dururlar benden
Hiç kadar değersiz
Hep kadar sıradan
Umarsız ve avam

Oysa sen benim ulaşamadığımdın
Kendimi hiçe saydığını
Benden fazlası sendin
Simsıcak ve günahsız

Her daim sencileyin

Serkan Sinan

Sensin sen

Sen benim dinlemekten hiç bıkmadığım şarkılarımsın
Yazmaktan hiç usanmadığım şiirlerimde ki sözlerimsin
Tuvallere gizli gizli kazıdığım gerçek resmim sensin sen
Gözlerin daldı yine dediklerinde göremedikleri sensin

Bir türlü dökemediğim göz yaşlarımın içinde sakladığım sensin
Ne zaman sarhoş olsam içtiğim sensin
Bir kadına baksam yüz çevirişim sensin sen
Tarifini bir türlü beceremediğim aşkınsın sen

Kelimelere dökemediğim içimde kalmış masum çocuksun sen
Ne zaman istersen tekrar tekrar yazabileceğim
Zamanı ellerime alıp ta istediğim zaman başlatabileceğim
Kum saatimsin sen

Benimsin

Sadece...

Serkan Sinan

Sevgilim öldü

Gece olur
Yalnızlık
Tamda kalabalıkların ortasında...

Nerde benim sevgilim
Gelmeyişin
Tutuşuyorum bak!
Dokunma bana
Yanarsın
Islak dudaklarını
Serp üstüme

Sevgilim
Yıldızlar ülkesinde
Gece artık
Karanlık değil

Sessizlik
Sis gibi
Bastı heryanımı
Sevgilim nerdesin
Bak!
Ölüyorum
Ömrüm
Sevdiğim kadarmış.

Serkan Sinan

Sokak

Sıradan bir sokak da sıradan bir çocuk olarak büyüdüm ben
Sokakları evim yapmıştım evimi sokakların
Çoğu zaman eve bırakılmış gibi hissederdim kendimi
Ne bir odam olmuştu ne de bir yatağım

Evden eve asılmış çarşaplarda uyurdum hep
Mis gibi kokan kardan adam çarşaplar da güneşe inat
Bazen de rüzgarla bayrak gibi dalgalanırdım köpük köpük
Kahvaltı sofraları kapı önlerine kurulurdu güzel günlerde

Bir elimi yakan ekmekle diğer elimde pişen sucuk
Top peşine koşardık bir sürü çocuk
Çıplak ayakla kıran kırana geçerdik mahalle maçlarımız
Kan toplardı kirden birbirine karışmış tabanlarımız

Arnavut kaldırımını sokağımızda kardeşliğimiz işte böyle başladı
Torba torba misketler dökülürdü sonra köşedeki tek arsaya
Baş ve baş altıyı vurmak için damlardı alın terlerimiz toprağa

Anıları düşündüğünde zaman ne çabuk da akıyor der insan
Akan zaman mıydı yoksa sıradanlığımız mı bilmiyorum
Şimdiler kibrim kadar büyük sıra dışı bir evde sokaksızım
Diğerleri de benden farklı değil çoğu büyük sıra dışılar oldu
Sokaklar da bıraktığımız arkadaşlara da serseri deyip görüşmüyoruz

Sıradan bir sokak da sıradan bir çocuk olarak büyüdüm ben
Tekrar sıradan olmak için sıramı bekliyorum

Serkan Sinan

Soramadım

Soramadım sana beni seviyor musun diye soramadım
Bazen cesaretim gelirdi ama öyle korkardım ki sevmeyeceğinden
Okul çıkışında seninle rastlaşmamak için hızla kaçırdım kapıdan
Sen daha sınıftan çıkmadan okuldan ayrılmış olurdum
Senin dünyanın etrafında dönen kaçak bir uyduydum ben
Medcezir bile oluşturmaktan aciz başıboş bir uydu
Nakış nakış işlemiştim seni hayatıma çeyizime koymuştum
Saatim bile sana kuruluydu hiç bir zamanını unutmayayım diye
Gözlerine bakma vaktim vardı mesela
Tam on iki, güneş gözlerinden öyle güzel verirdi ki sıcağı anlatamam
Gözlerim, gözlerinde tutuşurdu kirpiklerim yanardı
Arkadaşlarım sorardı niye on ikide alarımın çalıyor diye söylemezdim
Her hareketini gizli gizli izleyip not ederdim günlüğüme
En çok kitaplarını göğsüne bastırıp da taşıyışını severdim
Yokluğunda, hemen çalardım sen kokan kitaplarını sarılırdım
Uyuyamadığım geceler öyle başkalarının yaptığı gibi koyun falan saymazdım
Senin ağzından bende seni seviyorum derdim en az bin kere
Ne zaman bir papatya görsem beni seviyor mu diye sorardım
Hele bir sevmiyor desin katili olurdu hemen
Çok papatya öldürdüm çok
Ellerim hapis cezalıydı çiçek mahkemesinden temyize başvurmuştum
Civardaki tüm papatyalar beni tanırdı
Korkudan tir tir titrerlerdi beni gördüklerinde
Aman sakın seviyor sevmiyor demeyin
İla da seviyor, seviyor seviyor canınızı kurtarın
Oysa o kadar iyi bilirdim ki beni sevmediğini
Farkımda bile değildin çoğu zaman
Seni sevgimle büyüttüm kendime
Sen büyüdükçe ben küçüldüm
Duydum ki evlenmişsin seni sevmeyen biriyle
Sen onu deliler gibi seviyormuşsun ama
Benim yaşadıklarımı yaşadığın için sevinmem mi lazım bilmiyorum
Bildiğim tek şey onca sene geçti ben seni hala seviyorum

Serkan Sinan

Sussam

Herkes konuŖurken susarsam fark eder mi beni acaba
Neyleyim virane olmuŖ s3zlerim her ağzımı açtığımda yıkılıyor üstüme
Onca anlamlı bakıŖ dađılmıŖ etrafa o anlamaktan ben saklamaktan aciz
Anladım 3nemsemiyorsun aŖkım sevgilim gibi taneli s3zleri
Hangi dalga kumun üzerinde kalmak ister ki

Serkan Sinan

Şiiri

Şiiri
kendi sesinde duymalı özne
titreyen dudaklara süzülen
kelimeler şahlanmalı
hissetmeli heyecanları
yerinde duramadan

teker teker
okumalı kelimeleri
tekrar tekrar
okumalı
her duyduğunda
yer değiştirmeli sözcükler
başını sonunda
kaybetmeli
sonunu başına eklemeli

Kafası bir şiir olmalı insanın
sarhoş olmalı
midesi bulanmalı
bazen kusmalı
sessizce ağlamalı
birazda sarılmalı
mısralarda uyumalı

Bir şiirlik ömrü olmalı mesela
Bir ömürlük şiiri
ki, insan
içinde çarpına çarpına
can vermesin duyguları
çekiştire çekiştire
çeksin çıkartsın dışarı
canlandırınsın
yeşertsin
belki de bulabilsin
aşkı
yazsın sonuna adını

Serkan Sinan

Tükeniyorum

Tükeniyorum
Sadece sana yazarken oluyor bu bana biliyorum
Biliyorum mu gerçekten
Neyi bilebildim ki ben
Kim bana bir şey sordu da
cevabını biliyorum diyebildim
madem ben bilmiyorum
Kime soracağım bu soruyu şimdi

Cebi dolu olup da ayakları bir türlü yere basmayanlara mı
Yoksa yoksa sokaklarda avare avare gezen beş parasızları mı
Akıllılarımı, delileremi
Hangisi doğru cevabı verebilir
Neyse şimdilik biliyordumdur demek daha iyi galiba
İleride bir daha düşünürüm bu konuyu
Şimdi itiraf edeceğim başka şeyler var onlar daha önemli benim için
Hazırım, durun durun daha teatrel yapalım şu işi.
hani şu Amerikan filmlerindeki gibi

İtiraf ediyorum ben var ya ben
Nereye bakıyorsunuz ben diyorum ben
Bana baksanıza bana bana bakın
Aşka fısıldayan adama
zavallı bana ikna edemedim sizi
Sandalyeden ayağı kalkıp tekrar denesem
hem daha daha eğlenceli olur öylesi
İtiraf ediyorum seni bende sen yapan

Kalbimdeki tahta oturtan başka kadınlar oldu
Ne tahtası ya tahtta tahtta
Hemde ne kadınlardı bir bilsen ağzın açık kalırdı
Seni sıksalar suyunu çıkartırlar o derece yani
O gözler, o kaşlar, o bakışlar
Kalpleri dudaklarında saklı olan o kadınlar
Bende o zamanlar fenaydım hani

Lakap bile takmışlardı bana tükenmez kalem diye
Gül sen gül bakalım niye güldüğünü biliyorum ben senin
boşuna ısrar etme anlatmam neye güldüğünü
konumuza dönelim karıştırma şimdi kafamı
Ben onlara yazardım onlar bana yazılırdı
razılarına rızalardı
yok yok
rıızalarına rızalardı
Nereden geldik bu konuya şimdi anlamadım ama boşver devam edeyim ben
Yaşamım sanki bir yoldan geçiyordu
sürmek için yaşa yaşamak sür
ne bakıyorsun aklıma birden işte
dövmesini yaptırmayı bile düşünüyorum
Amma meraklısın sende şimdi de yolumu soruyorsun bana
Bak şimdi bende merak ettim hangi yoldaymışım ben
motor yolu motor

bak senin sıran geldi
burada sen çıkıyorsun sahneye
yoluma çıktın yine
Nereden çıktın nasıl oldu bu iş anlayamadım ama

Bu olaydan sonra olanlar oldu
Sendeledim uzunca bir süre yazamadım
Mecbur kalmıştım buna çünkü benim yazma bahanelerim çok farklıydı
Tepetaklak etmiştin beni devrile devrile
Devrik yazarlar gibi hissettim uzunca bir süre
Aslında bir elimde kalem ölmeyi hesaplamıştım hep
Arkamdan yazarken öldü diyeceklerdi "Sahnede öldü" nün yazarcası

Bir ara geçer gibi oldu bütün bunlar
Düzeldim sandım aldım kalemi tekrar elime
Tam her şeyin bittiğini zannedip sana yazmaya başlamıştım ki
Bir ses yankılandı kafamda tok tok tok tok
Baktım şöyle bir göz ucuyla
Ailemin en sevdiği hastalığı bu
nesillerden beri tanışırđık onunla
Size de tanıştırayım efendim karşınızda Şizofreni hanım
Kapımıza acımasızca vuruyordu
Tok tok tok tok diye
Sakin diyordum sakın açmayın kapıyı
Yerli yersiz bağırıyordum herkese
Açmayın kapıyı sakın sakın
Defolsun gitsin artık bıraksın yakamızı
Kim dinler ki beni hemen açtılar kapıyı
Buyur ettiler içeri pisliğı
Yanında sevgilisi Psikiyatrist bey de var utanmazın
El ele girdiler kafama
Parmaklarındaki yüzükleri gösterdiler önce
İngiltere'de evlenmiş bir de bunlar
Dayanamadım kahkahayı bastım birdenbire
Kusana kadar güldüm iyi mi
Hayal görmeye başladım diye korktum sonra
Yooo bayağı gerçektir işte
Neyse psikiyatrist denen herif beni kenara çekti
Senin gerçek olmadığını söyleyip durdu
Asıl gerçeğı bilmeden nasıl böyle söylerdi aklım almıyor bir türlü
Şimdi bende size soruyorum önceden sorulan bu soruyu
Gerçeğı bilebilir miyiz?
Gerçekten gerçeğı ama
Kendi gerçeğlerinizi değıl
Hem kimin umurunda ki sizin gerçeğleriniz
Benim gerçeğlerim o an yine değışti
Kendimi kurşun kalem zannetmeye başlamıştım
Dinlemedim yeni evlileri
Yazmaya devam dedim yine
Sana her yazdığında soyup soğana çevirdin istemesende beni
Neyim var neyim yok aldın aklım la baş başa bıraktın
Bitmeme de az kaldı farkındayım çabucak tükettin yazdıklarımı

Bazen okumadığını düşünüyorum
O zaman daha beter oluyorum çıldırıyorum cinnetler geçiriyorum
Kendimi kırıyorum kağıda vura vura
Garip gelecek ama her şeye rağmen mutluyum
Yeni evlilerden bile daha mutlu hem de
Sana tükendiğim için

Serkan Sinan

Umutsuz

Şana dönmek umuduyla yola çıktım yine bilmem hangi gece
Öyle ya dönmem için yolda olmam lazım değil miydi?
Fondaki müzik geceden kokunu çalıyordu
Çılgınca sarılıp dans etmek isterdim seninle

Kaybedilmiş umutların kaybedenleri çökmüştü geceye
Gece mahremiyetini korumak için sis topluyordu
Ahlaksızca çıkmaz sokaklar bir bir peydahlanıyordu
Şana çıkan tüm yollar kapanıyordu
İçinden çıkılmaz biri ihanet içindeydiler
Şana dönmek imkansızdı

Serkan Sinan

Unutursun

Unutursun
Unutmayacağım seni deme sakın bana
Şadece unuturum de
İnanmam için son bir defa daha

Söylerken üstüne yıkılan gözlerime de bakma
Dayanamazsın ağırlığına
Belki bir gün dönerim diye sakın söz de verme
Bilmezsin sandığından çok daha güçlüğüm ben
Kaybolmam sensizliğinde kendimden
Yeter ki beni zamana emanet etme
Birde beni orada terk etme
Dayanamam

Serkan Sinan

Ustam Rüzgar

Ben alaylı dedikleri tayfadanım
Tanıştırayım, Ustam rüzgar
Bazen meltem yapar beni
Yüzünü okşarım tatlı tatlı sevgilinin
Çiçek kokularını yayarım etrafa
Deniz damlalarını dalgaların üstüne uçururum

Hayat güzel be bile dedirtirim
Mutlu olurum, daha hızlı esirim
Dinlemez olurum ustamı
Daha fazla mutlu etmek isterim, herkesi
Nerden bilirim fırtınaya dönüşeceğimi
Bir tokat gibi çarparım sevgilinin yüzüne
Çiçekleri yerlerinden sökerim
Tsunami olurum denizlerde
Gördüğüm görmediğim herkese zarar veririm

Ustam beni affet, ne olur müdahale et, yalvarırım
Kesilir birden Ustam, bana değil zarar verdiklerime ders verir
Geride bıraktığım enkaza bakarım
Ustam rüzgara neyi yalnız yaptım diye sorarım
Hayret, suç sende değil onlarda der
Bir türlü öğrenmek istemiyorlar
Meltemle unuttuklarını fırtınayla hatırladıklarını
Bir çiçeği kokladıklarında, çiçeği kopardıklarını
Sen olmadan da zarar verdiklerini
İyi anlat onlara diyor

Anladım Ustam diyorum
Bende herkes gibi esip geçeceğim bu hayattan
Ustam beni nereye götürürse oraya gideceğim
İnsanın kendi kendine yaptığını başka kimse yapamaz diye düşüneceğim
Hayatımı kendime yaşayacağım, neysem ne olacağım
Artık hayatıma girenler düşünsünler
Kiminde meltemim, kiminde fırtına.

Serkan Sinan

Yalnızlık

Yalnızlık
Meymenetsiz şey şu yalnızlık
Çirkin, halüsinasyon suratlı
hemde budala
Baksan, tutsan mutlu olman sadece bir kaç saniye sürer
Sağında dursan imgelersin rüyalarını
Solunda dursan mecaz sanırsın yalnızlığını
Hele birde ortasında dursan
o zaman işte tam paradoks
Depremler oluşturursun metaforik kalplerde
Kaç kişiyi evinden barkından edersin bilinmez
Neresinden bakarsan bak rezilliğin daniskası anlayacağın

Yalnızlık, kalabalıklar arasında keseli bir sıçan
gören, bakan kaçan
yapış yapış olmuş giysiler
sallanır sallanır kurtulamazsın
yayılr bedeni bedenine
Birikmeye başlar
birikir birikir birikir
Doldurur tüm boşluklarını molekül molekül
Onarılmaz hasarlar verir içinde,
darmadağın olursun
Senin yerine o tat almaya bile başlar her şeyden

Bir hazan akşamı tek başına yürüyemezsin mesela
Asalak bir gölgeden medet umarsın karanlığa boyanmış
Çırpına çırpına
batarsın yalnızlığa
Kimse elinden tutmaz
arkadaşların
Yakınların
kusarsın kusar
yalnızlık kokar ağzın
kekremsi bir sefillik içinde döner durursun yatağında
aşk lazım sana aşk,
şöyle katmer katmer aşk
Hem de seni sarsan yalnızlığı sarsacak kadar kuvvetli bir aşk
Yalnızlık içinden kaçacak delik arar o zaman
Sevgilinin gözleri fitil olur ellerinde
Dokundun mu patlarsın patlatırsın
dağıtırsın sonra
parça parça dökersin yalnızlığı
Tekmele şimdi dökülenleri
tüm hıncını al
acıma sakın
Anladın mı şimdi aşkı
anlarsın

Serkan Sinan

Yandım

Ben seni soğuk bir kış günü kontrolsüzce sevdim güzelim
Üşüyen yüreğimi ısıtırsın sandım
Cemreler düşürdüm kalbime yandım
İz bıraktın bedenimde savurdun attın

Ben seni gündüzü olmayan bir gecede sevdim güzelim
Ay ışığını kapatıp yıldızları savurdum, attım
Geceye çizdim resmini herkesten sakladım
Kapandı gözlerim seninle kaldım.

Ben seni kırk yıllık hatırı olan bir kahvenin falında sevdim güzelim
Üç vakte kadar kısmetin bendim
Sana, kız senin yüreğin kabarmış desinler diye
Telve olup fallarda kaldım

Serkan Sinan

Yaz bitiyor

Yaz bititi
Saklandığım o sıcaklık
Terk edecek biraz sonra beni
Şimdi nasıl ısıtacağım seni
İnan bilmiyorum

Bak nasıl sararmaya başladı yüzün
Sonbahar ahhh hazan yeli
Ne çabuk geldin çağırmadan seni
Döktün yerlere acımadan beni

Ruhsuz çalidan yapılmış çirkin süpürge
ve benden yaşlı plastik faraş
Süpürülmüş bir aşk
Açılmak istese içinde nafile

Karman çorman olmuş
Bu kadarmış zamanımız
Kelebekler için uzun
Yaz için kısaymış

Şimdiden
Yazını özledim

Serkan Sinan

Yazacaksan

Yazacaksan gecenin bu saatinde ağır yazacaksın
Ağır yazacaksın ki ağrına gitsin.
Kalemimi silah gibi tutup kurşunla yazacaksın satırları
Yazacaksın ki satırları delip geçip bedenine sapsın o kurşunlar
Acı duysun biraz, canı yansın, tek başına geceye ağlasın
Titresin üşüyen elleri, kimseye sarılamasın, yapayalnız kalsın
Sıkılmamış musluktaki su damlası kadar değersiz olsun gözyaşları

Terkedeceksen onu gecenin bu saatinde, bekletmeyeceksin
Hemen söyleyeceksin, söyleyeceksin ki çarpılsın birden
Yıldırım çiçekleri açsın bedeninde
Ömür boyu yer edinsin belleğinde
Belki anlar değerini
Belki anlar değerimi

Serkan Sinan

Yazmayın Kelimeler

Hangi süslü söz, sözü yürekten
karşımda dimdik dikilir
aşkımı anlatmak cüret ister cüretkarlık değil
göğüs göğüse çarpışmak ne uğruna
Bu anlatılan aşk değil
kimmiş o kelimeler,
ellerinde su katılmamış kılıçlarla, dövüldükleri örslere yatırılan sıcacık tenleri, okşama cesaretini gösteren
kimlerin aşkını anlatırken parçalanmış avuçlarından sızan kırmızı rengiyle yazılmış yazıları

daha önceden içi kurumuş
gül kaplı kalp desenli hücrelerden çekilen
kopya bedenlerde inşa etmeye kalkmayın
sevgilimin nar kokulu yanaklarını

gözyaşlarına bulamayın omuzlarından düşen
gerçek peri kanatlarını
sigara dumanlarıyla kirletmeyin,
iffetinden titreyen masumiyetini
Ama var olmanın dayanılmaz hafifliğiyle
bedenimde yaptığı sevinç danslarını,
gösterebilirsiniz
bir totemin etrafında

Ayrılığı bir kayra gibi gösterip,
kutsal bir ağacın yüzyıllık yalnızlığına boğmakta,
istemezseniz herhalde beni
iyi düşünün kelimeler
Dante'nin cehennemindeki cennet bile
muhayyilenizde kana bulandığınız buzlu su gibi gelir size
doğrarım tek tek harflerinizi dağıtırım paslı bir giyotinin
fonetik sevimsizliğiyle
vazgeçin

Serkan Sinan

Zamanı durdurup

Bu aralar zamanı durdurup seviyorum
Uzulca sokulup uzun uzun bakıyorum
Sarılıp sarılıp sarıyorum açtığım yaraları
Saçlarını döküyorum beline taraya taraya

Kuruttuğum göz pınarlarını ıslatıyorum dudaklarımla
Hiç farketmediğim gamzesinin ismini değiştirip
kulağına fısıldıyorum
Elini elime yatırıp şiirler okuyorum
Yetmiş iki dilde seni seviyorum diyorum

Zamanı durdurabildiğimce
Kendimce

Serkan Sinan

Zeytin dalı

Ve ve tercihlere sattım hayatımı...
Gurur diyetim bozuk kumbaramda paralanmış
Yerlere sinmiş kokusunda dans ettiğim aşk sarkaçları

Döktüğüm onca sinir ve erkenden öten kalkmalarım
Geceye inat uykusuz gündüz takılmalarım
Durgun sularda yüzen bedenim
yok olan etlerim ve üşüyen kemiklerim
Yüzüme vurmuş güzellik melodileriyle
Dudak kıpırdanışların da yemeğe doyamadığım vegan dost kazıklarım

Aşkımız omuz askısında tükenirken
Semersiz binişlerdir kan bağları
Emerler en çok en çok da yüreğime bağlanmış
özgür damarları
Kurumuş bedenimde pıhtılaşmış
Ben ben nidalarıyla fişkiran çığlıklar
Ve bir anjiyo edasıyla bedenime sızan
Sen...

Bulamıyorum artık geri dönüş yolumu
Gövdesi kapı olmuş ruhumun
İsteyen içinden seçiyor
Salı kadar kesin
Kırmızı içi gibi keskin
Hayat nedir diye sormayın bana
Keşke bir zeytin ağacı olabilseydim
Bilmem kaç türlü anım olurdu o zaman
Hayat zeytin dalı derdim soranlara

Serkan Sinan

Zindan

Zindan gözlü sevgilinin
Bakışlarına bulanmış geçirdim geceyi
Kucağıma düştü kapanmayan göz bebeği
Uykusuzluk sarmış bedenim
Yaşları mum sandı üfleyerek

Öptü yedi rüzgarı birleştiren
nefesini
Sarıldı belki unuttur diye otuz sene sonrasına

Zamanın çarkına dokundurdu parmaklarını
Müebbetlik bir güçle çevirdi elleriyle
Geriye bakmadan

Serkan Sinan